

622. IV. καθόλου, ἀναπνέω, ὄθεν ζῶ, 'D. P. 447, 'Oδ. Σ. 131: οἱ πνέοντες = οἱ ζῶντες, Σοφ. Τρ. 1160: ὄλβος ἀεὶ πνέει 'Ανθ. Π. 15. 22. V. μεταφορ., μετὰ συστοίχ. αἰτίας., μάλιστα πνεύοντες, πνέοντας τὸλμη, ὡς ἐπὶ τῶν πολεμιστῶν, 'Iλ. Β. 536, Γ. 8, Δ. 508, κτλ.: οὕτως, πρῶτα, φλόγα πν. 'Hσ. Θ. 319, Πινδ. 'Αποσπ. 112: φρόνον δόμοιο πνέουσιν Αἰσχύλ. 'Δγ. 1309: κότον πνέων ὁ αὐτ. ἐν Χο. 34, πρβλ. 952: φρενὸς πνέων τροπαίαν ὁ αὐτ. ἐν 'Αγ. 219: 'Αρη πνεύοντων αὐτοῦ 376: πνέων χάριν τινὶ αὐτόθι: 1209: πῦρ πνεύοντων. ἄστρον Σοφ. 'Αντ. 1146: πῦρ καὶ φόνον πν. Εὐρ. I. Τ. 288: ὄρινας ὁ αὐτ. ἐν 'Hρ. Μαιν. 862: πν. ἔρωτα (ὡς παρ' Ὀρατ. spirital amores) 'Ανθ. Π. 2. 170: οὕτως ἐν παρωδουμένοις τῶν τραγικῶν χωρίοις παρὰ τοῖς κωμικοῖς, πνέοντας ὄρου καὶ λόγχα, 'Αριστοφ. Βάτρ. 1016: τρέχει τις 'Αλφειὸν πνέων, ἐπὶ ἀκούσιδος δρομέως, ὁ αὐτ. ἐν 'Ορν. 1121, κτλ.: καὶ ἐν ῥητορικῷ τινι χωρίῳ, ὁ πῦρ πνέοντες, ὁ ἐν νικητικῶς Λακεδαιμονίου Σεν. 'Ελλ. 7. 5. 12.

2) μέγα πνεύει, μέγала φρονεῖν, ὑπερπαρανεύσασθαι, Λατ. magnium spirare, Εὐρ. 'Ανθρ. 189: τόσονδ' ἔπνευσας αὐτοῖς 327: κενεὰ πνεύσιος Πινδ. Ο. 10 (11), 111: χαμηλά πνέων ὁ αὐτ. ἐν Π. 11. 46:— ὡσαύτως ἀπολλ., ὑπὲρ σακῆων πνεύοντες, πνέοντας ὑπεράνω τῶν ἀσπίδων των, δηλ. μὴ δυνάμενοι νὰ καθησυχάσωσι τὴν πρὸς πόλεμον ὀρμήν των, ὡς τὸ τὸ Στατίου animus ultra thoracis anhelus, 'Hσ. 'Ασπ. 'Hρ. 24: οὕτω, θρασεῖα πνέων καρδίᾳ Πινδ. Π. 10. 69:— ὡσαύτως μετ' ὀνομα., ὡσεὶ ὁ πνέων ἢ ἄνεμος, μέγας πνέων Εὐρ. Ρῆσ. 323: πολὺς ἔπνει καὶ λαμπρὸς ἦν Δημ. 787. 20: οὗτος .. καίκιας ἢ σφοφαντίας πνεύει 'Αριστοφ. 'Iπκ. 437: ὦ σὺ μὴ πνεύσεις ἐνδέξιοις, εἰς δὲ σὺ μὴ πνεύσης εὐνοϊκῶς, μὴ ἴσθι εὐνοῦς, Καλλ. 'Επιγράμμ. 9. 3. πνυγᾶλιω, ὠνος, ὁ, ἐπὶ ἀλάτῃ, κοινῶς «βραχνᾶς» ἐν Κυζίκῳ ἐκ «πυργαλιῶς», Λατ. incubus, ἀπὸ τοῦ πνίγειν, διότι ὁ πάγων αἰσθάνεται ὡς νὰ πνίγεται ἐκ τῆς στενοχωρίας, Θεμισίων παρὰ Παύλ. Αἰγίν. 3. 15: πρβλ. ἐπιτάλῃς.

πνευστὸς, οὐ, ὁ = πνεύτος, Πτολ., 'Hσυχ. ἐν λ. ἀγχόνῃ. πνύγευς, ἔως, ὁ, (πνίγω) κλιβανὸς θερμαινόμενος διὰ ἀνθράκων ἢ ξύλων ἀναπομένων ἐντὸς αὐτοῦ, «φούρνος», 'Αριστοφ. Νεφ. 96, 'Ορν. 1001, 'Αριστ. περὶ Νεοτ. καὶ Γῆρ. 5. 5: καθόλου κάλυμμα, ὁ αὐτ. π. Ζ. Μορ. 2. 8, 5. II. ὑδραυλικὸν τι μηχανήμα εἰς ὃ ἐγκλιεταί καὶ συμπίεζεται ἀήρ, 'Αρχ. Μαθ. 171.

III. ἐμφυτρῶν ἴσπων, 'Αριστοφ. 'Αποσπ. 137, Κωμικ. 'Ανώνομ. 77.

πνύγηρός, ἄ, ὄν, (πνίγω) ὁ πνίγων, ἀποπνίγων εἴτε διὰ πείσους τοῦ λαμοῦ εἴτε διὰ τῆς θερμότητος, παῦς, πνιγηρὸν λέγειας 'Αριστοφ. Βάτρ. 122, ἔθθα ὑπάρχει λογοπαίγνιον ἐπὶ τῶν δύο σημασιῶν τῆς λέξεως πν. καλύβαι Θουκ. 2. 52, πρβλ. 'Iπκ. π. 'Αέρ. 280. 294: σκηνώματα Πλουτ. Περικλ. 34: νύκτες 'Αριστ. Προβλ. 25. 16: ὥρα Διον. 'Αλ. 8. 89.

πνύγιτος, = πνίγω, 'Ανθ. Π. 12. 222.

πνύγιτις, (δὴλ. γῆ) ἢ, εἶδος πηλοῦ, Διοσκ. 5. 177, Πλίν. 35. 56.

πνύγμα, τό, (πνίγω) πνιγμός, αἴσθημα πνιγηρὸν, ἄσθημα καὶ πν. 'Iπκ. 1217D μεταφορ., εἰς πνίγμα τὸν δῆμον ἔχοντα τὰς εὐθύνων πειρασθῆναι δοῦναι: Κηρισδότος ἐν 'Αριστ. Ρητ. 3. 10, 7.

πνιγημονή, ἢ, = τῷ ἔπομ., 'Hρῳδιαν. 'Επιμ. 111.

πνιγηρός, ὁ, (πνίγω) πνιξιμὸν, τὸ πνίγειν ἢ πνιγέσθαι, δυσκολία περὶ τὴν ἀναπνοήν, κώσις ἢ διακοπή αὐτῆς, 'Iπκ. Κωακ. Πρωγ. 125, 'Αριστ. π. τὰ Ζ. 'Iστ. 3. 3, 19, π. Ζ. Μορ. 3. 3, 6: ἐπὶ βοτανῶν ἄριον ἢ ζιζανίων, παρέχει πνιγηρὸν αὐτῷ [τῷ στίφῳ] Σεν. Οἰκ. 17. 12. 2) πνιγηρὰ θερμότης, 'Iπκ. π. 'Αρχ. 'Iητρ. 14. 3) πνιγηρὸν αἴσθημα, διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸν πνιγηρὸν ποιεῖ τὰς ἐργαζομένους ὁ ἀήρ ὅτι παχύς τε καὶ ἡρεμῶν Θεοφρ. π. Πυρ. 24.

πνιγημῶδης, ες, (εἶδος) ὁ προξενῶν αἴσθημα πνιγημοῦ, βῆξ 'Iπκ. 1217D—'Επίρρ. πνιγημῶδης, Στεφάν. Σχόλ. εἰς 'Iπκ. σ. 174 καὶ 207, ἐκδ. Dietz.

πνύγιος, εσσα, εν, = πνιγηρός, 'Ανθ. Π. 7. 536, Νικ. Θηρ. 425.

πνύγος, τό, (πνίγω) ὑπερβολικὸν καὶ πνιγηρὸν καῦμα, «θάλας, καῦμα» ('Hσυχ.), καύσων πνιγηρός, 'Iπκ. π. 'Αέρ. 287, 'Αριστοφ. 'Ορν. 726, 1091, Θουκ. 7. 87, κτλ.: ἐν ἡλίῳ τε καὶ πνίγει, διὰ καύματός τε καὶ πνίγους Πλάτ. Πολ. 422C, 621A: πνίγους ὄντας τὰ νῦν ὁ αὐτ. ἐν Νόμ. 625B— ἐν τῷ πῆλθ., 'Iπκ. 1161C, Πλάτ., κλπ.: Ἐν γε χειμῶσι καὶ πνιγέσι Πλάτ. Φίληθ. 26A. II. ἐν ἐκ τῶν ἐπτά εἰδῶν τῆς παραδόσεως ἐν τῇ 'Αττικῇ Κωμῳδίᾳ, «πνύγος» ὁ καὶ μακρόν Σχόλ. εἰς 'Αριστοφ. Νεφ. 510 (518), πρβλ. τὴν λ. παράδοσιν III.

πνίγω [I], Σώφρων 72 Αηρ., 'Αντιπῶν 125. 29: παρὰτ. ἔπνεγον 'Αριστοφ. Νεφ. 1376: μέλλ. πνίγω Πλάτ. Κομ. ἐν 'Αδῆλ. 17, 'Αντιπῶν ἐν «Ὁδῳρίω» I: πνιγόμεαι Εὐνάπ. Δωρ. πνιγόμεμαι: Ἐπίχ. 106 Αηρ.— ἀὐρ ἔπνευσα, προστ. πνύξων, Κρατιν. ἐν

«Δηλιαίνω» 7, 'Hρόδ. 2. 92, Βατραχομομ. 158.— Παθ., μέλλ. πνιγήσομαι Γαλήν, (ἀπνο-) 'Αριστοφ. Νεφ. 1504, 'Iπκ. 494. 40: ὡσαύτως ἀποπνιγέσομαι Εὐνάπ — ἀὐρ. ἐπνιγέσθων [I] Βατραχομ. 148, 'Αρετ. π. Αἰτ. Χρον. Παθ. 1. 11, (ἀπ-) Πλάτ., Σεν. κλ.—πρkm. πῆπνιγμαί, ἴδε κατωτ. II.— Τὸ ἀπλοῦν εἶναι ἤστρον σύνθετος τοῦ συνθετοῦ ἀποπνίγω, (ἴδε ἐν λ. πνέω). Πνίγω ἀποπνίγω, στραγγαλίω, Σώφρων, κλπ., ἐπὶ ἱατροῦ, τέμνων τε, καὶ κῶων .. καὶ πνίγων Πλάτ. Γοργ. 522A: ἦν ὕλη πνίγη [τὸν σίτον] Σεν. Οἰκ. 17, 14: πρβλ. πνιγημός: παροιμ., ὅταν τὸ ὕδωρ πνίγη, τί δεῖ ἐπιπίπειν; 'Αριστ. 'Hθικ. Νικ. 7. 2, 10 — Παθ., ἀποπνιγόμεαι, ἐπνιγέσθην τὰ σπλάγγχνα 'Αριστοφ. Νεφ. 1036: πνιγόμεαι ἐντὸς ὕδατος, καὶ ἐπνίγεται ὁστις νεῖν μὴ ἐτύχχανεν ἐπιστάμενος Σεν. 'Αν. 5. 7, 25. 2) ἀπρσο. πνίγει, ἐπὶ μεγάλῃ θερμότητι, εἶναι πνιγηρὰ ἢ θερμότης, 'Αριστ. Προβλ. 26. 12, 2, πρβλ. 32. 3) μεταφορ., ἐνοχλῶ, βασανίζω, ὁ δὲ μάλιστα με πνίγει Λουκ. Προμ. 17 κτλ.— πρβλ. ἀγγω.

II. μαγειρεῖν ἐντὸς κεκλεισμένων ἀγγείου, βράζω ἢ φήγω, 'Hρόδ. 2. 92: οἰκίδιον .. ἐν λοπάδι πεπνιγμένον 'Αριστοφ. Σπ. 511: τεμάχῃ δ' ἄνωθεν αὐτόματα πεπνιγμένα εἰς τὸ στόμ' ἄπτε Μεταγίης ἐν «Θουριοπέτραις» 1 9, πρβλ. Casaub. εἰς 'Αθῆν. 66E, καὶ ἴδε πνιγηρός I. 3, πνικετός.

πνιγῶδης, ες, (εἶδος) πνίγων, τὸ πνιγῶδες Δίφιλλ Σίφν. παρ' 'Αθην. 61E: ἐπὶ θερμότητος, πνιγηρὸς, Πλουτ. 'Αλιξ. ἐν τέλ., 2) Παθ., πνιγῶδης φάρυγξ 74A: φωνὴ πνιγῶδης κτλ., ἴδε Foes. Oecon.

πνικετήρ -ῆρος, ὁ, ὁ πνίγων, κόρυμβος Νόνν. Δ. 21 62, κτλ. πνικετικός, ἢ, ὄν, ὁ ἀνίγων ἢ ἀρμύων εἰς πνιγηρὸν, 'Hρῶν ἐν 'Αρχ. Μαθ. 156.

πνικετός, ἢ, ὄν, πεπνιγμένος, Πράξ. 'Αποστ. ιε', 20 κτλ. II. φητός ἢ βραστός ἐν κεκλεισμένῳ ἀγγεῖῳ (πρβλ. πνίγω II), Φερεκρ. ἐν 'Αδῆλ. 3, Στραττις ἐν «Μακεδόσινο» 6, 'Αντιπῶν. εἰ «'Αγροίκω» 1. 4, κτλ.

πνιγέ, -ἔγος, ἢ, πνιγμός, αἴσθησις πνιγημοῦ, 'Iπκ. 'Αρ. 1250 κτλ.:— ἐπὶ γυναικῶν, αἱ ὑστερικοί πνίγες Διοσκ. 3. 52: ἢ ὕστ. πνιξέ 'Αρετ. π. Αἰτ. 'Οξ. Παθ. 2. 11: οὕτως, αἱ ὑστερικός πνιγόμεναι 'Ορειδᾶς. 309 Μαθ.

πνίξις, ἢ, πνίξιμον, πνίγω, 'Αριστ. π. 'Αναπν. 9, 7, Θεοφρ. π. Πυρὸς 76.

πνοή, ἢς, ἢ 'Επικ. πνοή, ὡς αἰετοπε καρ' Ὀμ.: Δωρ. πνοά καὶ πνοά, ἄς, Πινδ. (πνέω)— ὡς καὶ νῦν, φύσημα, πνοιαὶ παντοίων ἀνέμων 'Iλ. P. 53, πρβλ. 'Οδ. Δ. 839, 'Hσ. Θ. 253, 268: πνοίη Βορέας 'Iλ. E. 697: καὶ ἀπὸ, φύσημα, αὔρα, 'Iλ. Δ. 622, Ν. 593, κτλ. μάλιστα εἰς: διλωσιν μεγάλης ταχύτητος, ἅμα πνοίης ἀνέμοιο, ὁμοῦ μετ' ἡν πνοῇ τὸν ἀνέμοιο, δηλ. ταχύς ὡς ἄνεμος, Ω. 342, κτλ.: ἅμα πνοίη Ζεφύροιο Τ. 505: πέτοντο μετὰ πνοίης ἀνέμοιο 'Οδ. Β. 148: πέτετε πνοίης ἀνέμοιο 'Iλ. Μ. 207: ἅμα πνοίησι πετέσθη Π. 147: ὅπερ μιμεῖται ὁ 'Αριστοφ. ἐν 'Ορν. 1396, ἄμ' ἀνέμοιων πνοαῖσι βαίην: συνη. παρὰ Τραγικῶν, ταχύτεροι πνοαὶ Αἰσχύλ. Πρ. 88: πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι ὁ αὐτ. ἐν 'Αγ. 192, πρβλ. 654, κτλ.:— τὸ φύσημα τῶν φυσητήρων, Θουκ. 4. 100. II. ἐπὶ ζῶων, ἰσχυρὰ, βαθεῖα ἀναπνοή, ἐπὶ ἴσπων, 'Iλ. Ψ. 380, Σοφ. 'Hλ. 719:— καθόλου, ἀναπνοή, ἔμπροσθεν ἔτ' εἶμι καὶ πνοάς .. πνέω Εὐρ. 'Hρ. Μαιν. 1092: μητρόος οἰχόντο πνοαὶ ὁ αὐτ. ἐν 'Ορ. 421:— μεταφορ., πνοίη 'Hρατοῖσιν, δηλ. ἡ φλόξ, 'Iλ. Φ. 355: πυρὸς πνοιαὶ Εὐρ. Τρω. 815: πρὶν καταπνίγει πνοάς 'Αρεως Αἰσχύλ. Θηβ. 63, πρβλ. 115: θεοὶ πνοιαῖσιν ἐμμανεῖς Εὐρ. Βάκχ. 1094: πνοιαὶ 'Αφροδίτης ὁ αὐτ. ἐν I. Δ. 69: θυμοῦ πνοαὶ ὁ αὐτ. ἐν Πιν. 454. III. ἀτμός, ὁσμή, ἀναθυμίασις, σποδὸς προπέμπει πνονας πλούτου πνοάς, ἐπὶ καιομένης πόλεως καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ὑπαρχόντων, Αἰσχύλ. 'Αγ. 820: τηγάτων πνοή Εὐδούλος ἐν «'Ορθάνῳ» 1. 8, πρβλ. 'Αντιπῶν ἐν «Φιλοθεβαίω» 1. 7: λιβάνου πνοαὶ 'Αναξανδρίδης ἐν «Πρωτεσίλω» 1. 37.

IV. ἐπὶ πνευστοῦ ὄργανου, Αἰολοῖσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν Πινδ. Ν. 3. 137: αὐλῶν πνοή 'Αριστοφ. Βάτρ. 313: πνοά .. δόνακος Εὐρ. 'Ορ. 145:— 'H λέξις εἶναι ποιητικὴ (ἐν Πλάτ. Κρατ. 419D δὲν εἶναι ἐξαιρέσις), παρὰ δὲ τοῖς δοκίμοις τῶν πετογράφων εἶναι ἐν χρήσιν μόνον ἢ λέγειν πνεύμα.— 'Iδὲ Γ. Χατρίσάκι Βιβλιοκρισίαι ἐν 'Αθῆνᾶς τ. ΙΓ', σ. 530.

πνοή -πους, -οδος, ὁ, ἢ, ταχύς τοὺς πόδας ὡς ἡ πνοή τοῦ ἀνέμου, «πνοήπου» ταχύ 'Hσυχ. πρβλ. ἀελλόπους.

πνοή, 'Επικ. ἀντὶ πνοή.

πνοιο-δοτήρ, ἦρος, ὁ, ὁ παρέχων, δωρούμενος πνοήν, Θεοδ. Προδρ. 'Επ. σ. 59.

πνοιοδότης, = τῷ προηγ., Θεοδ. Προδρ. 'Επιγράμμ. ἐν Notitt. Mss. τ. 6, σ. 53.

πνόςος, ὁ, = πνοή, «πνόςος» εἰδῶς πνοή 'Hσυχ.

πνυγέων, ἡμαρτημένη γραφ. ἀντὶ πνικετήρος.

πνύξ, γεν. πνικῶνος (ἴδε κατωτ.), ἢ, ὁ πῶνος ἐν 'Αθῆναις ἔθθα ἐγίνοντο αἱ ἐκκλησίαι ἢ συναλεύσεις τοῦ λαοῦ, 'Αριστοφ. 'Iπκ.